

DE TRAM

KATHOLIEK VOLKSBLAD VAN SINT-TRUIDEN

VERSCIJNENDE DES ZATERDAGS 'S AVONDS

ABONNEMENTSPRIJS : 2,50 fr. per jaar, voorop betaald.
Het heele jaar door worden abonnementen aangenomen, voor 't zelfde welke tijdruimte, aan 5 c. per nummer berekend.

Artikelen en mededeelingen vrachtfrij te zenden, vóór den Woensdag avond, aan 't Redactiecomité van *De Tram*, Hamelstraat, 13, te Sint-Truiden.

SINTE-LUTGARDIS' DRUKKERIJ
JOS. LEENEN
Eigenaar-Uitgever van *DE TRAM*
HAMELSTRAAT, 13, SINT-TRUIDEN

AANKONDIGINGEN : 15 c. den drukregel.
RECLAMEN : 25 c. — Lange of dikwijls te herhalen annonces, per accoord.
Aankondigingen en reclamen worden aangevaard tot *Vrijdag 's avonds*.

Affiches, enz., gedrukt bij den uitgever dezes blads, worden kosteloos als annonce ingelast. — Alle drukwerken worden er gratis opgesteld of vertaald, volgens het geval.

Moorderij in Armenië.

Wij lezen in de *Patriote* : De conferentie, te Luik door een Armeniër gegeven, heeft een talrijk en uitgelezen publiek vereenigd in de zaal : Thier-de-la-Fontaine. — Het hooge gerecht, advocaten, leeraren van de Universiteit, de hoofden van handel en nijverheid waren tegenwoordig; en onder allen bemerkte men Mevr. de Gravin de Stanlein, die aan den oproep beantwoord had.

M. Phoumafan, die de conferentie geeft, is leeraar aan een Armenisch gesticht van Opvoedkunde. In eene eenvoudige taal geeft hij ons op treffende wijze het verhaal van de gebeurtenissen waarvan hij zelf ooggetuige en slachtoffer geweest is.

M. Thiry stelt den redenaar voor. De Armenische leeraar spreekt uit het hart over de gebeurtenissen die hij gezien heeft, en tracht zijne hoorders te winnen voor het lot zijner arme medeburgers.

Den Sultan beschuldigt hij rechtuit, en hij verklaart dat de moorden en onlusten alleen te wijten zijn aan het bestuur van Turkije.

Vijfmaal reeds in deze eeuw zijn de christenen, onder het Turksche gebied, overgeleverd aan vreeselijken moord en roof, en hetzelfde lot wacht in de toekomst elke natie die door verstandelijke ontwikkeling op het gebied van financiën, handel of nijverheid den tweeperiken muzelman in de schaduw stelt.

Menigmaal reeds heeft men de moorden van Armenië verhaald : zij zijn zoo vreed dat men er ternaauwernood aan kan gelooven; en toch, zegt M. Phoumafan, heeft men niets overdreven. Er bestond een wezenlijk moordplan. Op een gegeven teeken begonnen de soldaten, onder aanvoer van hunne oversten, hun gruwelijk werk; gedurende zes, twaalf of vier en twintig uren moorden en roofden zij, totdat, op hetzelfde teeken der trompet, wederom werd rust gebouwen.

De jongeren van jaren werden gebonden opgehangen, met petroleum overgoten en levend verbrand. Kinderen werden met hoofd en hals aan elkander vastgemaakt, en wie der soldaten de meeste hoofden met éénen sabelhouw kon doen vallen, was de eerste. Grijsaards en vrouwen werden met doeken omwonden die eerst in petroleum waren nat gemaakt, en dan als toortsen verbrand; men stak het vuur aan de kerken waar de geloovigen heenvluchtten en men wierp de slachtoffers in eenen put.

In eene kathedraal, waar 3.000 menschen vereenigd waren, werd petroleum gebracht en toen in brand gestoken. De reuk der vertoerde lijken was zoo sterk, dat na drie maanden nog niemand de plaats der vernieling kon naderen. Kleine kinderen wierp men in de lucht om ze op de punt der bajonetten te kunnen opvangen.

Dit alles is bewezen waarheid. Ik zelf, zegt de spreker, had een gesticht waar 120 jongelingen onderwijs genoten. Op eenen avond drong men ook bij mij binnen. De eerste persoon, die men ontmoette, was mijne zuster, welke, weigerende haar geloof te verlaten, onmiddellijk werd gedood. Toen kwam mijn neef, een jongeling van 20 jaren. Bij het lijk zijner moeder dwong men hem ook afstand te doen van zijn geloof, en na eene heldhaftige weigering, werd ook hij als een lam geslacht.

Na nog menig voorbeeld, komt spreker tot zijne eigen geschiedenis. Zes maanden bleef hij in de gevangenis, onder beschuldiging van oproerige plannen gesmeed te hebben. De Turksche gevangenis zitting vol van rijke en geleerde menschen; duizenden Armeniërs slijten in die smerige, ongezonde en mufte plaatsen, sedert maanden en zelfs sedert jaren, hun droevig bestaan.

Gedurende drie maanden had ik nevens mij een armen Armeniër, die nog niet ondervraagd, veel minder veroordeeld was. Op eenen nacht bracht de bewaker der gevangenis ons naar eene onderaardsche plaats; daar werden onze polsen gelegd tusschen twee houten blokken en zoo vreeselijk aangekleed dat het bloed in de handen stremde; men dwong ons tot lange en vermoeiende bewegingen, men bond ons zeven aan zeven met ijzeren kettingen aan den hals, en eindelijk ringde men ons ijzeren bollen aan de voeten.

Na verschillende maanden van pijn en

foltering zou men ons doen oordeelen : geen enkel bewijs werd tegen ons ingebracht en toch werden er vijf van de zeven ter dood veroordeeld.

Van den eenen dag tot den anderen wachtte ik de uitvoering van het doodvonnis af, toen men mij na drie weken kwam aankondigen dat de Sultan mij vergewe had. Twee officieren brachten mij naar Brindisi en bij het afscheid zeiden zij mij : Ga, en bid voor het kostbaar leven van den Sultan.

De Sultan is een wezenlijk gevangene in zijn paleis. Geloof niet één woord van hen die u den Sultan willen voorstellen als een bekwaam en ontwikkeld man : hij is ongeleerd, bijgeloovig, ziekelijk, geheel overgeleverd aan waarzeggers en zoogenaamde sterrenkundigen; zijne eigen taal kan hij niet zonder fouten schrijven, zelfs niet goed lezen; van de Europeesche talen kent hij niets.

En aan zulk eenen man is het leven van duizenden toevertrouwd ! De redenaar verhaalt hier hoe de Sultan zijn eigen leven schuldig is aan de tusschenkomst der afgezanten, aan de bemoeiingen van zijne vrouw bij de Staatslieden van Engeland.

Engeland, door zijne verdragen, is schuldig, dat wij in Armenië de overheersching en het bederf lijden van Turkije. Wij moeten echter ook bekennen, dat Engeland het eerste beantwoord heeft aan den noodkreet van Armenië.

Gene zaak is heiliger dan de verdediging van dat ongelukkige volk ! In een treffende slotrede doet spreker eenen oproep aan den invloed van allen die door woord en daad iets kunnen bijbrengen ten gunste van die 3 tot 400.000 Armeniërs, die van de gruwelijke slachting zijn overgebleven en zooals hunne bloedverwanten en vrienden het geluk niet gehad hebben, hun lijdens met de dood te zien eindigen.

Eene langdurige toejuiching volgt op deze redevoering.

De voorzitter M. Thiry stelt eene dagorde voor waarin de gruwelen der Turken worden geschandvlekt, en te Luik, een Comité wordt daargesteld, om hulp en bijstand te bieden.

Wij herinneren hierbij dat sinds maanden reeds belangrijke sommen aan de ongelukkige Armeniërs zijn opgezonden door zijne Doorluchtige Hoogwaardigheid den Bisschop van Luik, waarvan 400 fr. door eenen onzer stadgenooten aan *De Tram* gezonden, en dat alle aalmoezen voor dit doel nog ontvangen worden op het Bisd.

noch Mechelen, noch Henegouwen, noch Luxemburg waren vertegenwoordigd.

— Ehwel, M. Woeste, uwe hardnekkigheid is onuitlegbaar, bijzonder na het voorbeeld dat Brussel, Gent en andere groote steden ons gegeven hebben. Wij ook, wij willen ernstig de vereeniging der katholieke krachten; en tegenover uwe meening, stellen wij de meening van senator Leger, van Gent, en juichen wij dezefelgige verklaringen met beide handen toe.

« Gij zijt niet zonder het te weten, zegt M. Leger, dat de zoo moeilijke kwestie der betrekkingen van de oude associatiën met den Antisocialistischen Bond bij ons (Gent) opgelost is.

« Wij hebben ons gezegd : De Antisocialistische Bond bestaat; dit is een feit dat niet te loochenen is. Daarom hebben wij aan dien Bond het recht erkend van twee vrij gekozenen kandidaten aan te duiden. Voor deze keus vergen wij slechts twee voorwaarden : deze kandidaten moeten katholiek en eerlijk zijn. Dit is niet te veel vragen, zooals men ziet.

« De werkmans wil vrij zijn — op politiek gebied. Hij zoude in de oude associatiën slechts met wantrouwen treden, met een zeker gevoel, dat hij door de burgerij overheerscht is, en dat de vrijheid in zijn doen en laten belemmerd is. Van dat gevoel dient rekening gehouden te worden. De werkmans leest veel; men beeldt zich moeilijk het aantal volksbladen van alle partijen in, welke onder hen verspreid worden. Door het lezen verkrijgt hij de bewustheid van zijne politieke rechten. Ziedaar het onloochenbaar feit dat wij bij onze inrichting hebben moeten erkennen.

« Wij hebben slechts tijdens de kiezing gemeenschap met hem; de bureelen vergaderen zacht, en men verhandelt het getal candidaturen, alsook de anderen vraagpunten. En wij hebben aldus voor al de kiezingen gehandeld.

« Merk wel op, van eenen kant, dat de oude en vorige inrichting samengesteld was voor een zeer gering en weinig uitgestrekt kiezerskorps. Let, van eenen anderen kant, wel op dat gevoel van vrijheid, van onafhankelijkheid, welk in de volksmassa bestaat, en gij zult verstaan, dat men, ter liefde eener theorie, de dood van de partij niet wil vragen.

« Degenen, die het intreden der volksmassa's in de oude, zelfs uitgebreide associatiën aanraden, prediken in de woestijn!

« Wanneer zullen zekere conservatieven, waaronder de beroemde en welsprekende Heer Woeste, dit begrijpen en aannemen? Eendracht maakt macht, Heeren; en die eendracht vergt geene smelting der partijen van het katholiek leger.

De kleinste integendeel was op de knieën van vader geklauterd, had zich in zijne armen ter ruste gelegd, en liet niet af voor hem het een of ander vertelseltje gezegd werd. En kost wat kost, vader moest hem voldoen.

Gaarne zou ik den ganschen avond in dit huisgezin hebben doorgebracht, maar de plicht riep mij elders, en ik moest mijn aangenaam gezelschap verlaten. Een uur slechts had ik in dit midden doorgebracht, maar op dat uur had ik meer vreugde, meer zuiver genot gesmaakt dan er in de prachtige « cafés » en bijeenkomsten, te midden van den rook en den smook onzer steden, te vinden is. Ik ging henen, doch ik had gezien wat tevredenheid, wat geluk er heerscht in een arm gezin, waar geloof en godsdienst bewaard en beoefend worden. Een korstje brood, in het zweet des aanschijns gewonnen, was al wat die brave lieden te breken en te deelen hadden; en echter blonk tevredenheid op hunne aangezichten. — Waarom? Omdat in dat huisgezin de voorvaderlijke, christelijke gewoonten en gebruiken bewaard bleven, omdat het nog de eenvoudige, rechtzinnige lieden van vroeger en geene *verlichters* der eeuw waren.

hoogte van hunne bediening kunnen gezet worden, en al de bijzonderheden van het mechanisme kunnen aanleeren. — Zoo ging men te werk op andere plaatsen, en dit was voorzichtig.

Wij beweren, dat er bekwaame mannen aan zulk een stoomtuig moeten staan. Daarom meenen wij, dat een hulpmachinist noodzakelijk is, een bekwaame hulpmachinist, om den titularis, in geval van ziekte of ander beletsel, met kennis van zaken te kunnen vervangen.

Wij herhalen het, dit plaatsken is eene *zeer belangrijke en zeer gevaarlijke* bediening, en het mag slechts toevertrouwd worden aan een ervaren man, die er kennis van heeft door vroegere oefeningen. *Un homme du métier, s'il vous plaît*, en geene faveurkens. Vraagt het liever aan den fabrikant. — 40, 50 mannen hebben zich wellicht doen inschrijven : hoeveel bekwaamen zijn er onder?

Circuit querens.

Goede maatregel.

Eenmaking der reistakken op de Belgische spoorwegen.

Na eene zeer belangrijke hervorming, welke door het Ministerie van Spoorwegen wordt bestudeerd en die waarschijnlijk in de maand Mei 1897, of ten slotte den 1 Juli van dat jaar in toepassing zal komen. Het verschil der prijzen en de onderverdeling in gewone en express-treinen heeft tot vele bekribbelingen aanleiding gegeven.

M. Vandenpeereboom bewerkstelligt nu de eenmaking der tarieven, zoodat de reizigers voor het binnenland, zonder prijsverhooging, met alle treinen kunnen reizen, die van den internationalen dienst uitgezonderd.

De prijzen 3^e klasse blijven, voor alle treinen, wat zij nu zijn voor de gewone, doch de prijzen in 2^e klasse worden met 12 1/2 % en die van 1^e met 25 % verhoogd; de rijke menschen zullen de gemakkelijking betalen, die men aan de arme toestaat.

De abonnementen 3^e klasse en de werkmansabonnementen worden met 10 % verlaagd, die van 2^e en 1^e klasse met 5 en 10 % verhoogd.

Ziedaar eene hervorming, welke aan M. Vandenpeereboom de lofuitgingen verzekert van allen, die de gezonde democratie voorstaan.

De ontvangsten van den spoorweg zullen verminderen, maar deze beschouwing heeft den achtbaren Minister niet weerhouden eene democratische hervorming door te drijven.

Landbouw.

Weet men, dat de voedingswaarde van het nagras (achtermaat) merklijk grooter is dan die van het hooi ! 't Is nochtans zoo, en prijsgevijs uitgedrukt, is die waarde in geld van 4.62 van 100 kilo's hooi, en 5.25 voor 100 kilo's nagras.

De beet houdt het meeste suiker in als zij tot volle rijpheid gekomen is; het verslensers der bladeren en de gele kleur die zij aannemen, zijn een teeken van de rijpheid.

Na veel regen, schijnt de suiker te verminderen; dit is echter niet, maar door eene meerdere inzuiging van water, is het gewicht van de plant vermeerderd, maar niet in evenredigheid. Onder de werking van licht en zon, vormt de suiker zich in het blad gedurende den dag, om vervolgens des nachts in de plant te dalen, waar zij zich verzamelt en bewaart. Zoolang de bladeren groen en de zon sterk is, is de werking der bladeren zeer hoog en de opbrengst van suiker in de plant verhoogt. Hieruit blijkt, dat het een slecht gebruik is, zeer noodlottig voor de vorming van suiker, van de beeten te ontblaren, zooals men vroeger deed ! De rijkste beeten zijn deze welke de meeste bladeren hebben. En zoodra de bladeren zwak, afhankelijk en geel zijn, wint de beetwortel geene suiker meer : zij is rijp en goet om uitgedaan te worden.

Maar zelden is het dat men wachten kan, om de uitroeiing te beginnen, totdat de beet gansch rijp is. En meestal wordt dit veel eerder begonnen.

Men moet dan oppassen, dat men de wortelen niet breke noch kwete; want dit vermindert hunne waarde in suiker.

JEHAN.

Aan het Gemeentebestuur van Sint-Truiden.

Beste Heeren,

Gij weet, dat wij UEd. geenen lof of geene toejuiching sparen waar het past, maar dat wij ook opmerkingen, zelfs als zij onaangenaam zijn, maken waar het behoort. Voor dit maal zijn het dus opmerkingen. Gij kondigt in de stedelijke bladen aan : *De personen welke de plaats van machinist-stoker zouden willen bekomen, worden verzocht hunne aanvraag aan het Gemeentebestuur te zenden vóór den 15 November 1896.*

Voorreest zouden willen bekomen, staat ons geenszins aan, wij hadden liever gelezen : *De personen welke de vereischte bekwaamheid hebben om de plaats van machinist-stoker te bekleeden, enz.*; immers wij hopen toch wel, dat gij dezen oproep niet aan den eersten den besten doet, en dat gij zulk eene *belangrijke en gevaarlijke plaats* voorbehouden *alleenlijk* voor personen, die reeds als machinist hunne proeven gedaan hebben; wat meer is, wij zouden verlangd hebben, dat er onder deze een *practische wedstrijd* ware geweest, om den bekwaamsten te kiezen. Want, gij weet toch wel, dat men een stoommachine niet aan onbeheerde handen mag overlaten, zooals men wel eens doet met een rik of eene schup.

Ervaren, zeer ervaren mannen dienen dit ambt uit te oefenen, mannen die, als de machinisten der ijzeren wegen en anderen, genoegzame kennis hebben van eene machine. Vergeet het niet, machinist spelen is niet stoker zijn; dit wil zeggen, dat niet machinist speelt wie wil, en dat hij die eene schop gruis in 't vuur kan werpen, of eene of andere kraan opendraaien, nog niet machinist is : dat kan de « Jas » ook.

Daarom moeten wij u hier rechtuit zeggen, dat gij niet al te voorzichtig geweest zijt, en gij wilt het u bewijzen.

Ons denken, een machinist is en kan niet dan een voddeman zijn, indien hij het binnenste zijner machine niet ten minste *grosso modo* kent. Immers door zekere uitwendige teekens moet hij weten, wat er van binnen hapert, moet hij groote en kleine ongelukken kunnen voorkomen. Ehwel, sedert veertien dagen is men met het plaatsen van de machine bezig; niet in één stuk, maar met stukken en brokken wordt alles samengesteld door speciale werklieden van de Maatschappij *De Phenix*; binnen twee of drie dagen zal het voltooid zijn en uw machinist zal zich daar eensklaps voor een kolossaal ding of gansch afgemaakte machine bevinden, waarvan hij het kleinste mechanisme niet kent. *Waarom*, in plaats van uwen machinist te kiezen, na afgemaakt werk (wij meenden dat dezen sedert lang gekozen was), waarom hem niet gekozen, waarom geen tweeden hulpmachinist gekozen vóór het plaatsen der machine? Wij twee mannen van den ondernemer noodig geweest zijn om te helpen, hadden *uven* machinist hulpmachinist kunnen medewerken aan het ineenzetten der verscheidene stukken, en aldus hadden zij, dank aan de uitleggingen der mecaniciens, gansch op de

Arm, maar gelukkig.

't Is een aandoenlijk schouwspel, eenen avond en bijzonder een winteravond in een arm maar christelijk huisgezin door te brengen. Ge moet er van getuige geweest zijn om te weten wat zoete gewaarwordingen er de ziel komen streelen, wat roerende tooneelen men er onder de ooggen krijgt. Mij dunkt, ik zie ze nog die bezorgde moeder, dien braven vader met hunne drie kinderen rond het houtvuur zitten. Na het zuinig avondmaal had moeder een ouden « paternoster » van den muur genomen, en bad luidop het Rozenhoedje voor; het oudste der kinderen was belast om op haar gebed te antwoorden. Vader zat met ontdekte hoofde in den hoek van de schouw, en volgde ingetogen het gebed zijner vrome gade. De twee kleineren zaten nevens hem en luisterden aandachtig toe. En ik, als in zoete mijmeringen weggevoerd, ik zat daar te midden dier eenvoudige lieden, en bad mede met hen. Want ja, al hadde ik te voren nooit gebeden, daar toch zou ik hebben leeren bidden. En pas was het Rozenhoedje geëindigd, of het oudste der kleinen liep naar de eiken kas, haalde er een boek te voorschijn en begon met heldere stem uit « De Maand van Maria » te lezen.

Intusschen nochtans was het schouwspel bij het vuur veranderd. Het tweede der kinderen had een houten paardje voor den dag gehaald, had het met koord en touw op zijne manier toom en strengen aangegeven en reed nu, dapperder dan een krijgsmans, fierder dan een koningsruiter het huisje op en neer, neer en op, en harde en warde zoedant dat moeder meermalen last had om het lezen van den oudste te

Eendracht maakt macht!

De vergadering der afgevaardigden van den Katholieken Bond heeft Vrijdag, 6 November, plaats gehad. Men heeft Sint-Truiden verkozen om er de zitting van het aanstaande Congres te houden, en de Cerkels nitgenoodigd Conferentieafdeelingen in te richten. Men heeft nog eene Commissie genoomd, belast met het opstellen van propaganda-vlugschriften.

Op de *militaire kwestie* heeft de Heer Woeste aan de cercels gevraagd, het Ministerie geene moeilijkheden te berokkenen, wijl de Minister van Oorlog hem be loofd heeft hem binnen kort zijn wetsontwerp te toonen. M. Woeste meent, dat alles zich op het beste zal regelen.

Daarom hebben al de afgevaardigden gezwegen.

(Minister Brassine, heeft sedert deze vergadering zijn wetsontwerp getoond, en de kwestie is thans opgelost, wijl hij als Minister van Oorlog zijn ontslag gegeven heeft en zijn fameus wetsontwerp dood en begraven is. Dus geene vermeerdering der krijgslasten, en nog eene hoop welke aan de liberalen ontsnapt; want de eerlijke(!) liberale gazetten vroegen die verhooging alleenlijk om het katholiek Ministerie en de katholieke meerderheid omver te werpen).

N. D. R.
Nopens de middelen om de eenheid der partij te herstellen, heeft M. Woeste zijn al te wel gekend gedacht in de balans geworpen : geene zelfstandigheid op kiesgebied voor de Werkmanskringen.

M. De Decker, van Antwerpen, is van hetzelfde gevoelen.

M. Van den Born, van Luik, en Iweins, van Yperen, hebben de vereeniging, zooals te Brussel, gevraagd, en de afgevaardigden van Namen hebben het voorbeeld van Namen voorgesteld. — Men heeft niet gestemd. Want noch Gent, noch Leuven,

8,46
8,54
9,04
9,09
9,19
9,10
9,34
9,40
9,46
9,54
10,03
10,12
10,17
10,20
8,17
8,26
8,30
8,37
8,42
8,50
8,57
9,07
9,14
9,20
9,28
9,47
12,40
exp.
7,30
7,40
7,50
8,01
8,10
8,18
exp.
7,13
7,27
8,00
8,15
8,30
8,40
7,25
7,26
7,49
3,20
8,53
7,09
7,15
7,19
7,24
7,30
8,30
8,38
8,40
8,46
8,96

Sint-Martenszomer.

Woensdag, 11 October, was het Sint-Martensdag, de brave man heeft ons de zon wedergegeven na overvloedige regens. Maar waarom is de naam van den grooten Apostel van Touraine aan die luchtverandering gehecht? Waarom Sint-Martenszomer?

De wetenschap zegt, dat de kleine zomer (de zomer van 't begin van November) te wijten is aan den kleineren afstand der zon van de aarde in dit openblik; daaruit volgt eene reeks schoone dagen, welke altijd rond den 11 November komen.

Maar deze uitlegging, door de wetenschap gegeven, is zoo schoon niet, als de legende van de boeren van Touraine rond den haard vertellen: Het was een koude dag uit November, de bijs woede met storm, en lichte sneeuwvlokken zweefden in de lucht. Niettegenstaande dit slecht weder, ging Sint-Marten zijne schapen bezoeken. Hij had een verstandig zondaar in 't oog, dien hij tot het goed wilde brengen. En hij vertrok! — Ziedaar, hij is op den grooten weg, en hij verhaast de stappen van zijn rijdier. Eensklaps hoort hij geklaag. Hij stijgt van zijn paard, nadert den kant van den weg, en ziet ineengedoken, aan den voet van eenen boom, eenen bedelaar ternaauwernood gekleed en verstijft van koude. Door medelijden aangedreven, ontdekt zich de goede Heilige van zijn mantel, en bedekt ermee den bedelaar, zonder aan het gure seizoen te denken.

Weldra heeft de sneeuw zijne schouders overdekt. De heilige Bisschop bibbert van koude, maar, o mirakel, belooning van zijne liefdadigheid! de zon verschijnt eensklaps, en Sint-Marten vervolt zijnen weg met een schoon lenteweder.

Ziedaar, zoo besluit de legende, waarom sedert dien tijd, op het tijdstip van Sint-Martensfeest, de warme zon, bijna zoo sterk als in de zomerdagen, aan de rijken komt herinneren, dat de winter voor de deur staat, en dat zij aan de armen en behoeftigen moeten denken.

Lichtstralen.

Tusschen iets beknibbelen en iets beter doen licht soms een breede weg ontgange hinderspalen, welke men niet ontwaart, dan wanneer men zelve de hand aan het werk heeft geslagen. Doch, hoogmoed of onwetendheid en niet zelden beiden tegelijk slaan menigen met verblindheid en vormen de hoofdredenen, die vele lieden de beste zaken doen tegenspreken en afkeuren. Is zulks waar op het eigenlijk godsdienstig terrein, niet minder waar is op het terrein der drukpers. — Wij, zoo als andere katholieke organen, woenmenigwerf door mannen onzer eigene partij, zoomit openlijk tegengewerkt, dan toch met onverschilligheid bejegend en meer dan eens op onverdiende wijze door den hekel getrokken.

Wat soort van mannen zijn het meestal, die zoo handelen en spreken? — Het zijn bijna altijd hansen, welke hard kraaien, maar niet in het strijdperk durven treden, omdat zij de pen niet weten te hanteeren, om, zoo mogelijk, schriftelijk te verbeteren of aan te vullen hetgeen zij met den mond over hoog en over laag bedillen en afkeuren.

Gelukkiglijk hebben wij oprecht toegenege mannen, die ons met raad en daad ter zijde staan. Met hunne medewerking en den zegen van hierboven zullen wij, volgens ons vermogen en wars van alle tegenstribbelen, steeds de belangen van Goddienst en Moedertaal, benevens die onzer medeburgers, onverpoosd behartigen en verdedigen.

De dagbladen bevatten onrustwekkende nieuwstijdingen aangaande een aantal uitwijkelingen, die thans vergaderd zijn in de provincie Parana (Brazilië). Deze ongelukkigen, meestal Ruthenen, sterven door den honger en de ontberingen. De kilogram kost ongeveer fr. 1.30. De helft dezer uitwijkelingen brengen den nacht door op het vochtige gras; de dooden worden zonder doodskist begraven. En men verwacht nog 3000 Poolse en Ruthenische huisgezinnen!

Tot heden was het eiland Curaçao de eenige Hollandsche colonie, waar de ontvangingen de uitgaven dekten. Deze toestand houdt op van te bestaan. De begroting voor 1897 sluit met een tekort van 98,000 gulden. De ontdekking van nieuwe phosphaatlagen in Florida (Amerika), heeft te Curaçao eene daling verwekt in de prijzen van dit product, tot groot nadeel van de concessionarissen der Staatsmijnen. Het getal leprozen, waarvan het onderhoud ten laste van het Staatsbestuur valt, is er sedert 1895 merklijk aangegroeid.

Uit het verslag over de begroting van het openbaar onderwijs in Frankrijk, is gebleken, dat in 1895 de schoolbevolking der lyceums en colleges in ronde cijfers het getal 86,000 bereikte; die van de kloosterhuizen, derzelfde soort, beliep 80,000. Over eenigen tijd was het verschil tusschen beide zeer aanzienlijk, doch thans is er onophoudelijke vermindering. De cijfers zullen weldra gelijk zijn en zelfs zal het godsdienstig onderwijs de voorhand nemen op dat van den Staat, zoo het eerste met dezelfde snelheid blijft vooruitgaan.

Het is duidelijk te zien dat, ondanks de pogingen die het Staatsbestuur aanwendt om het onderwijs te verwereldlijken, de ouders steeds minder en minder aan hunne kinderen de in oogenschijn onzijdige opvoeding willen geven, die ook aan onze Belgische liberalen zoo lief is en waarvan

zij echter zeer dikwijls voor hunne eigene kinderen geen gebruik maken.

De Fransche bevolking, alhoewel lichtzinnig van aard, houdt er aan de nagedachtenis harer overledenen telken jare op treffende wijze te vieren. Den voorlaatsen Maandag, Allerzielendag, was er, te Parijs, een onophoudende pelgrimstocht naar de twintig kerkhoven der hoofdstad. Dat van « Père Lachaise » ontving tot 80,000 bezoekers. — Ondanks de 650,000 fr. welke de geuzen municipale Raad heeft uitgegeven voor de benoedigheden der lijkenverbranding, wil deze afkeurenswaardige nieuwigheid zich daar niet inplanten en vindt er slechts weinige aanhangers.

In Holland is een Comité tot stand gekomen, dat voor doel heeft in dat land de geëvenredigde vertegenwoordiging in te voeren. Uitstekende mannen der verschillende gezindheden maken van dit Comité deel.

Men meldt ons eene tijding die met genoegen zal ontvangen worden door de landbouwers en door de... schoolgasten. De Heer Minister De Bruyn zou, namelijk, besloten hebben eene toelage van eenige franken te verleenen aan elke landelijke lagere school, om als prijzen verdeeld te worden onder de leerlingen, die in de lente de meeste *meuldeneers* bij den meester zullen gebracht hebben.

Ieder weet welke onherstelbare schade de ontelbare larven der insecten aan de veld- en hofgewassen toebrengen. In sommige gemeenten hebben in den loop van dit jaar de onderwijzers, op eigen hand, prijzen uitgereikt aan de knapen die de meeste kevers zouden aanbrennen. Die maatregel heeft het vernietigen van duizenden en duizenden insecten voor gevolg gehad.

De meikevers, gedroogd en tot poeder vermorzeld, maken een kostelijk meststof uit. Zoodat de oorlog, welke men hun te allen kanten gaat aandoen, dubbel profijt voor den landbouwer zal opleveren.

Stads- en Provincienieuws.

De Tram wordt tot nieuwjaar gratis gezonden aan alwie een abonnement neemt op ons blad voor 1897.

De Apotheek is morgen Zondag open bij M. VAN HOREN, Grooten Markt.

Ter gelegenheid van 's Konings naamfeest, zal er Morgen Zondag, om 11 ure, een plechtig *Te-Deum* gezongen worden in onze hoofdkerk.

Boerengilde van Sint-Truiden. — Morgen Zondag, 15 November, algemeene vergadering, in de school der Broeders van Liefde, Kloppenpoort, om halfvijf na middag juist.

DAGORDE: 1° Veeverzekering en herverzekering. 2° Voordracht door den Heer Lambert Coenegrachts.

Al de leden worden dringend verzocht deze belangrijke vergadering bij te wonen. Ook alle andere landbouwers worden toegelaten.

Genootschap van Sint-Vincentius a Paulo. — Zondag, 15 November, om 7 ure 's avonds juist, in de academiezaal van het Seminarie, *liefdadigheidsfeest*, gegeven ten voordeele der armen ondersteund door het Genootschap.

PROGRAMMA. 1° *Ouverture de Stradella*, door de Gildeharmonie. — Florow. 2° *Les Piastres Rouges*, Drame en trois actes, par Ch. Le Roy-Villars.

Het is te hopen, dat dit loffelijk Werk als naar gewoonte met eene goede opbrengst zal bekroond worden. Intusschen wenschen wij de flinke uitvoerders van dit boeiend drama allen mogelijken bijval.

Sint-Trudo's Gesticht. — Plechtige Inhuulding van Sint-Josephsmaal. — Muzikaal en Dramatisch Feest, gegeven op Zondag, 22 November, om 5 ure 's avonds, door bijzondere liefhebbers der stad.

PROGRAMMA. 1° *Symphonie* op Klavier (vier handen), viool en violoncel. E. Van Beethoven. 2° *Lodewijk van Nevers*, historisch Drama in drie bedrijven, door B. Block.

3° *Aan Ste-Cecilia*, vierstemmig Mannenkoor. — Muziek en woorden van den E. H. Dirven, pr. 4° *Fortuingrillen*, Blijspel met zang in één bedrijf, door E. Castel.

Wij voorzien, dat de inhuldiging van die prachtige nieuwe feestzaal veel bewonderaars zal uitlokken, terwijl de gunstige gekende acteurs evenals de uitstekende muzikliefhebbers veel bijval zullen verwerven.

Voor God en den arme! — Vrijdag, 27 November, zal er, volgens loffelijke gewoonte, een *liefdadigheidssermoon* gepredikt worden, bij de Eerw. Damen Ursulinen, ten voordeele van het Werk der *Damen van Barmhartigheid*.

Wij twijfelen niet of dit zoo edelmoedig Werk zal, evenals de vorige jaren, door eenieder volgens vermogen ondersteund en geholpen worden.

Verleden Dinsdag, rond 5 ure 's avonds, is er bij Fr. Vanbeeckbergen, te St-Pieter, een schouwbrand ontstaan, welke zich ver had kunnen uitbreiden, zoo de pompier

Is. Thomas niet dadelijk toegesnelnd en er in gelukt was het vuur intijds te blusschen.

Op de Spaarkas. — Weet men, dat de sommen op de boekskens der algemeene Spaar- en Lijfrentkas gedragen, dezer eigendom worden, indien de eigenaar er van dertig jaren zonder nieuwe ophaling of storting blijft? Zoo komt het, dat op het einde van dit jaar 1896, 119 titularissen of eigenaars van spaarboekskens, in 1866 begonnen, al hun recht zullen verliezen, indien zij zich niet haasten eenig teeken van leven te geven.

De aandacht der belanghebbenden dient op dit feit geropen te worden. Een zeker getal onder hen is waarschijnlijk afgestorven, maar hunne erfgenamen zullen toch wel van gedacht zijn dat het beter ware in bezit van deze sommen te treden, dan ze voor altijd in de Spaarkas te laten berusten.

Dus, een spaarboekje dat dertig jaren op de Spaarkas verblijft zonder stortingen of uittrekkingen, is verloren.

Bij ministerieel besluit van 11 Sept. 1896 wordt voor het tijdvak 1896-1897 een leergang ingericht der grondbeginsels van landbouwkunde, in 15 lessen, in de volgende gemeenten der provincie Limburg:

Bassenge, Berlingen, Boorsheim, Corswarem, Coursel, Gellik, Gintelom, Gorsop-Leeuw, Heure-le-Tixhe, Lanaye, Sint-Huibrechts-Lille, Linckhout, Meldert, Martenslinde, Ophoven, Opieter, Kleine-Spauwen, Ulbeek, Vroenhoven en Wychmael.

Mogen kosteloos deze lessen volgen: de volwassene jongelieden en de landbouwers die zich voorafgaandelijk bij den burgemeester der gemeente hebben doen inschrijven.

— Bij koninklijk besluit van 6 Nov. 1896 wordt M. Joseph Falise, Voorzitter van het Weldadigheidsbureau van Sint-Truiden, Ridder der Leopoldsorde benoemd.

— Door het ministerieel besluit van 29 October 1896 is een bijzondere leergang van landbouwkunde ingericht in de staats-middelbare scholen van Hasselt, Maeseyck en Sint-Truiden.

— Bij ministerieel besluit van 28 October 1896 is een openbare en kosteloze leergang van fruitboomteelt, in 15 lessen, ingericht, voor het tijdvak 1896-1897, te Beeringen, Bilsen, Hasselt, Lanaken, Lowaige en Tongeren, en een leergang van groententeelt, te Hasselt en te Tongeren.

Lager onderwijs.

Openstaande plaatsen. Lokersen (Oost-Vl.). — Hulpouderwijzer. — Jaarw. 1200 fr. — Aanvragen aan het Gemeentebestuur vóór 21 November.

Lillo (Antw.) Hulpouderwijzer. — Jaarw. 1350 fr. woonst en hof. — Aanvragen aan het Gemeentebestuur vóór 30 November.

Hingene (Ant.). — Hulpouderwijzer. — Jaarw. 1000 fr. — Aanvragen aan het Gemeentebestuur vóór 10 December.

Het spookt te Gorssum!

Het spookt dus te Gorssum, nabij Sint-Truiden! Ja, ja, ja, roepen vijftig appelpelven en zooveel herbergprofeeten! Ja, het spookt te Gorssum, en nog al ernstig, al is het zonder bliksem of donder, en zonder zenuinen! Ernstig ja. — Vraag het liever aan Mie Klapei, aan Trees Vuiltong, aan Net Karmel, aan den kiekendief, of aan menige anderen die er allen weten van te spreken!... Zeker spookt het!

Mie Klapei, weet dat er alle dagen een uil (misschien wel de zwarte uil van *De V. Burger*), op eenen boom komt zitten; en uil op een boom, en dat bij klaren dag, dat is bovennatuurlijk, denkt Mie. Zou dat het spook niet zijn? — en die uil die doet zoo maar onophoudelijk: suuut — suuut, zoo akelig dat Mie eens haar snuife in haren mond stak, in plaats van in haren neus... Schrikkelijk, niet waar?

Trees Vuiltong heeft eene gansche vlucht vledermuisen 's avonds door de lucht zien vliegen, flader! flader!... recht op Gorssum af. Dat waren, zoo meent zij, geene gewone vledermuisen, maar eene bende geesten van de andere wereld! Zij is er toch zeer benauwd van, en heeft sedert dien dag al vijfmaal de nachtmerrie of mare gehad! en dat wil wat zeggen, de mare! Vraag het liever aan de propere schrijvelaars van *De V. Burger!*

Net Karmel kwam over eenige dagen langs Gorssum met haren korf haringen en karmellen, en ontwaarde op haren weg eene groote zwarte kat met een langen staart en vonkelende oogen. Tuske, tuske, riep Net; maar tuske bleef zitten zonder miauw, miauw te antwoorden. En eene zwarte kat die zitten blijft, als men ze roept, en dat zonder miauw te zeggen en u niet met den staart te komen streelen, dat is al aardig, zulle! Dat is zeker eene heks, denkt Net! en toen Net Karmel 't huis kwam, en in eenen emmer klater water keek, zag zij nog eene andere heks! Vraag het maar aan den armen Jan, of liever nog aan onzen Pro, die *roulement* en alles liet staan, om er zich te gaan overtuigen.

Charles van Tras zag, nabij het Park, op eenen klaren zomerdag, wel twee miljoen piepels van alle kleuren, over de schaliën winning vliegen; en hij was niet kanijn, zeeter zoo! Charles niet kanijn, en twee miljoen piepels in de lucht, dat is ook al niet buitengewoons! — De lamme ezel van Tras zelfs die siddert en beeft als hij door Gorssum met zijne kar trekt!! Denk ne keer na!

En de kiekendief dan! dat was nog erger. Ook al te Gorssum stak hij zekeren nacht de hand met de vijf lange vingers door het

deuren van een kippenhok, en wat greep hij vast, meent ge wel? eenen staart met haren op, bekwaam om geschoren te worden, en zoo lang als de neus der Truiersche liberalen in November 1895, zoolang dat hij hem een half uur nadien op 't hazenpad nog voelde. Kiekenvleesch zoudt ge er van krijgen! Hij ijzelt nog als hij er aan denkt! en zijne vrouw vond de brokken van zijnen schrik en angst in zijne onderbroek!! Is dat niet wonder?

Wat gaan we toch geworden in Gorssum? De brave koster die Latijn kent en zingt, in kleine en dikke boeken, met van die groote zwarte vierkantjes tusschen roode lijnen! de koster die weet er meer van dan hij zeggen wil! Hij beweert, en hij liegt nooit als alle profeten, dat de duivel in persoon er onder zit; hij weet nog niet welken duivel, maar hij zal het toch wel achterhalen. In afwachting, vrees hij eensdaags de horens van Satan boven de brouwerij te zien, en tast dagelijks of er hem nog geene op den neus uitkomen. Alles is mogelijk, man! En de commissaire van Runckelen zelfs hoort al aardige geruchten, somber gedruisch, geschreeuw, gejam, gehuil, gekerm, en wind en zuchten van onder en van boven, gemengd met helse geuren! niet zonder reden vrees hij, dat het einde der wereld nabij is... Zou de hellewagen van Zeperen bosch soms verhuisd zijn?

Wat eene affaire, d'jemminiekes! wat eene affaire! Gansch de kantons Sint-Truiden en Zou-Leeuw spreken er over, en menige comere teekent zich, en durft zich 's avonds niet meer op straat wagen. Ondertusschen komen de bezoekers storm op de herberg af, want het is eene herberg, waar al die zondelinge feiten gebeuren! Allo, allo! al d'affaires maar marcheren, laat het dan maar spoken en heksen, en duivelen, niet waar, oome? Gij toch geloof niet aan dien zotten heksen- en spokenpraat, en ge hebt gelijk. Maar aan duivels, en bijzonder aan duivelinnen, dat is wat anders, hé!

Nu, alle gouterij daargelaten, wat gebeurt er dan toch in Gorssum? zal men ons wellicht vragen. Afgrijselijke mysteriën, die de haren op eenen kletsop zouden doen te bergen rijzen. Ondertusschen zijn al de dokters, apothekers, vroedvrouwen, dentisten en andere artsen gezit geplaatst, en deze hebben eene algemeene zitting gehouden op het stadhuis van Gorssum, om over die gewichtige zaak te beslissen. De kunst zal ons dat wel klaar maken: zij kan alles, en niets is haar vreemd. zegt *De V. Burger*, die aan geene mirakels geloof.

Ondertusschen ook meent Pieter uit de Veldin, die ook zoo nog al van alles kent en veel gezien, gehoord en aan de hand (aan het been toch ook) gehad heeft, dat bedoeld meisje, welk volgens de kwatongen, behekst, betooverd of van den Zwarte bezeten is, een arm ongelukkig zenuwlijnd kind is, *testeriek*, meent hij, dat men zoohaast mogelijk aan de nieuwsgierige habbekousen moet ontrukken en elders in vrede laten rusten en genezen.

En Pieter heeft gelijk, want het is schrikkelijk hoeveel menschen geloof hechten aan die zotte vertelsels van heksen en spoken!

Vraag het REMY-STIJFSEL, wereldberoemd om zijne goede hoedanigheden en voordeelige prijzen, bij

Goffin-Streignart, eenigen depothouder te Sint-Truiden.

UIT LOON.

Verleden Donderdag had in den Katholieken Kring eene belangrijke vergadering plaats van de Maatschappij *De Loonsche Haard*. Twee afgevaardigden der Spaarkas kwamen de reeds afgemaakte zaken onderzoeken. Na de zitting begaven zich die Heeren tot Nerem, om het huis te bezichtigen, dat de heer Deré er gebouwd heeft voor een lid der Maatschappij. Van daar kwamen zij bij den Z. E. H. Deken, alwaar de Fanfaremaatschappij Mijnheer Ridder de Borman met eene prachtige serenade vereerde, ter gelegenheid zijner benoeming als officier der Leopoldsorde.

— Wij vernemen met genoegen, dat de Maatschappij *De Loonsche Haard* zeer bloeiend vooruitgaat, dat het getal vragen onophoudend aangroeit en dat welhaast het maatschappelijk kapitaal zal moeten verhoogd worden: dat zal zeker niet aangenaam klinken in de ooren der genen, die, *ouder 't hoedjen*, de Maatschappij tegenwerken.

M. Arlin Beaujean komt te Brussel voor de Jury-Central het exame af te leggen van apotheker.

Vrijdag 's morgens heeft men op den ijzeren weg, tusschen Kerniel en Loon, het gewond lichaam gevonden van den genaamden L. Vanhaeren, fruitkoopman te Kerniel. Men heeft hem op de draagberrie van het hospitaal in eenen akeligen toestand naar huis gebracht.

Volgens het gedane onderzoek, was Vanhaeren Donderdag 's avonds zijne vriendin gaan bezoeken, welke te Houperlingen woont; hij was met den laatsten trein uit deze gemeente vertrokken en rond 10 ure te Loon afgestapt; hij heeft zelfs zijn reiskaartje bij het uitgaan der statie afgegeven. Daarna, beschermd tegen den donker, waagde hij zich op de spoorbaan, welke hij volgde tot Kerniel. Maar in dit seizoen is er nog een koopwagentrein welke van Sint-Truiden naar Tongeren na tien ure aftrekt; deze trein is het welke Vanhaeren getroffen heeft en hem tusschen de rails op den grond neersloeg, alwaar hij tot dezen morgen is blijven liggen. Het schijnt zelfs, dat de twee eerste reizigers-treinen van 's morgens ook nog over hem doorgetrokken zijn. Zijn gelaat was zoodanig gekwetst en misvormd dat men hem slechts herkend heeft nadat men hem goed het gezicht afgewasschen had. Hij heeft vele erge kneuzingen aan 't gelaat en den rug, zoodat zijn toestand bedenkelijk is.

BINNENLAND.

Opening der Kamers van volksvertegenwoordigers en van den Senaat.

— Dinsdag, 10 November, was het heropening der Kamers. Ter dezer gelegenheid heeft in Sint-Gudule, om 11 1/2 ure eene plechtige hoogmis plaats gehad, om den zegen Gods over de werkingen der wetgevende Kamers te roepen. Meest al de katholieke leden woonden deze plechtigheid bij.

De zitting is verschoven tot Dinsdag, 17 November.

— *Hel overnemen van den ijzeren weg Grand-Central.* — Men meldt, dat de onderhandelingen tusschen het Belgisch en het Hollandsch Bestuur voor de exploitatie, door de ijzeren wegen van den Nederlandschen Staat, der gedeelten lijnen behoorende aan de Maatschappij van den Grand-Central Belge en zich op het grondgebied van Holland bevindende, een goeden uitslag gehad hebben.

De conventie, welke de voorwaarden van het overnemen dezer lijnen door Holland regelt, is Zaterdag getekend geweest.

Wij vernemen dit met veel plezier. Bravo, Vandenpeereboom!

— *Zondagrust.* — Een Congres ten voordeele van de Zondagrust zal toekomend jaar te Brussel plaats hebben.

M. Minister Nyssens heeft zijnen onderstand aan de inrichting beloofd.

— Het ontslag van generaal Brassine als Minister van Oorlog is Woensdag morgen door de Koning aangenomen.

Generaal Bourlard zal de plaats overnemen. Voorloopig doet M. Vandenpeereboom den interim.

— *De postzegels welke in België ter gelegenheid der algemeene internationale Tentoonstelling van 1897 zijn uitgegeven*, zijn, ondanks tegenstrijdende beweringen, geldig in de vreemde landen, zoolvel als in België, wyl al de landen der Postvereniging het recht hebben zegels te drukken zoolvel als het hun belieft.

— *Transport van velo's op de treinen.* — Ziehier de prijzen van vervoer voor niet geëmballeerde en vergezeldde machines.

Binnenland; Velo's met eenen zetel, 70 centimen; velo's met 2, 3 of 4 zetels, 1 fr. 40 centimen.

Voor vermenigde diensten (lijnen van verscheidene maatschappijen), 1 fr. voor de velo's met een zetel; 2 fr. voor velo's met 2, 3 of 4 zetels. Zonder eenigen afslag.

De velocipeden moeten in de statien door de eigenaars vervoerd worden.

De bagages der cyclisten mogen niet aan den velo's blijven hangen.

— *Gevolgen der dronkenschap.* — *Eene vrouw verbrand.* — Een 50jarige Engelsche Dame, die te Elsene in de Geitenstraat woonde, was gekend om de zondelinge manier, die zij had, van altijd met een half dozijn hondjes bij zich uit te gaan, terwijl zij, behalve deze dieren, ook nog in hare woning een even groot getal katten den kost gaf.

Dit had haar bij de kinderen den naam gegeven van de *beestenmoeder*.

Daarenboven was zij liefhebster van kortnat, wat zeker niet minder bijdroeg om haar door de heele buurt tot spot te doen dienen van de straatjeugd.

Die vrouw nu, was Vrijdagavond, 6 dezer, volgens hare gewoonte, dronken thuis gekomen.

Rond drie ure 's nachts werd een bewoner der tweede verdieping, M. Praet, een sterken smoorreuk gewaar. Hij wakte de leden van zijn huisgezin, en in de kamer der Engelsche komende, zag hij daar een groot pak liggen branden.

Het was het lijk der vrouw, verkoold en vormeloos, omgeven van eenige eveneens verstikte en verkooldde honden.

Niet verre van daar, lag de gebroken petroollamp. Dit duidde genoegzaam, welk vreeselijk drama hier was voorgevallen.

De lijkshouwing heeft bewezen dat het slachtoffer niet aan de brandwonden, maar door verstikking bezweken is.

Het vuur heeft slechts weinige schade aangericht.

— *Waar kan men beter zijn?* — Een deftig gekleed heer werd in eenen bazaar, te Brussel, in zondelinge omstandigheden betrapt op diefstal.

Hij slenterde er rond en voerde een praatje met de *cassiere*, toen eensklaps onder zijnen langen winterfrak het zoete geluid van eene muziekdoos 't lied: *Waar kunnen wij nog beter zijn...* liet hooren.

De heer werd rood, bleek, blauw, terwijl de doos voortspeelde: ... *dan bij zijn beste vrienden.*

Die beste vrienden kwamen weldra binnen in de gedaante van twee politieagenten, die hem thans in eene andere doos staken — geene muziekdoos.

NEDERLAND.

EENE KOE IN 'T BED!

Een landbouwer te Leveroi (Limburg) had 2 koeien op stal staan. Dezer dagen bemerkte hij, dat er eene was verdwenen. Na overal vruchteloos gezocht te hebben, kwam de dienstmeid in de slaapkamer (die aan den stal grenst) en bemerkte, tot hare groote verwondering, dat de koe in het bed gerust lag te slapen!

Priesterl. benoemingen.

De W. E. Heer Fr. Thyssen, pastoor te Sarolay, is verplaatst naar Froidhter, ter vervanging van den W. E. Heer Blaise, die zijn ontslag heeft genomen. — De E. Heer Vandepuete, kap. te Luik (St-Servatius), is pastoor benoemd te Sarolay. — De E. Pater M. Haerens, van de abdij van Averbe, is kap. benoemd te Cortenbosch, in vervanging van den E. P. Goris, derzelfde abdij.

